

Niels Ravn: Jeg forstod på hr. Ove Hansen, at han ikke mente, at afskaffelsen af bondegårdsreglen havde skabt problemer af væsentlig betydning. Det synes jeg dog fremgår alene af, at man efter at have gennemført afskaffelsen i 1965 allerede sidst på året 1966 vel ikke ændrede loven, så man fik løst problemet, men dog indførte den kendte henstandsordning. Det var en indrømmelse af, at som ordningen var, var den urimelig; da var der befolkningsgrupper, der blev ramt på en sådan måde, at de simpelt hen økonomisk ikke var i stand til at bære den byrde, der var blevet lagt på dem.

Jeg takker finansministeren for, at han nu har taget initiativet til virkelig at få løst problemet, således at de, der er så uheldige eller heldige — opfattet som man vil — at være bosiddende i disse områder og fortsat, i hvert fald i et stykke tid, skal drive deres ejendom som landbrugsejendom, gartnerivirksomhed osv., nu får sådanne vilkår, at de indtil videre kan fortsætte deres erhverv på den måde, de ønsker.

Jeg mener, at det er en god og fornuftig ordning, som vi kan være tilfreds med. Jeg har også med tilfredshed konstateret, at der i kraft af det lovforslag, som blev fremsat i går af indenrigsministeren, allerede fra den 1. april i år vil blive rådet bod på forholdet. Det lovforslag, vi her behandler, får først virkning fra den 1. april 1970, men det tomrum, som derved ville opstå, er nu blevet udfyldt ved det i går fremsatte lovforslag, som jeg i øvrigt ikke skal kommentere ved denne lejlighed.

Den anden ændring med hensyn til stuehusenes særskilte vurdering er vel også rimelig og fornuftig. Det er bekendt, at der ved den fælles vurdering har været problemer for ligningsmyndighederne med at fastsætte lejeværdien af beboelseshusene. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at selv om man nu gennemfører denne bestemmelse og derved får en særskilt vurdering af stuehuse med tilhørende have, er jeg ikke sikker på, at man alligevel ikke vil have problemer. Der nævnes i lovforslaget, at der skal fast-

sættes en eller anden procent for lejeværdien. Hr. Ove Hansen var også inde på fradragsproblematikken og drog en parallel til parcelhusene, hvad der kan være meget rimeligt. Der er dog et forhold, der i mange tilfælde adskiller disse beboelser fra parcelhusene, nemlig at de, efterhånden som udviklingen er skredet frem ude i landbruget, er blevet mere og mere uhensigtsmæssige, fordi de er alt for store; de rummer i mange tilfælde en lang række delvis ubenyttede og ubeboede rum, der kun bebyrder ejerne med ekstra arbejde og ekstra vedligeholdelsesudgifter. Det er efterhånden sådan, at på selv ret store landbrugsejendomme er konen og manden alene om bedriften, og de har ikke megen tid tilovers til at tage sig af de store og i mange tilfælde ret uhensigtsmæssige beboelsesbygninger. Jeg vil gerne bede finansministeren være opmærksom på, at her er et problem, som vi kommer til at se på. Hvis man bare får en ganske enkel linje uden at tage hensyn til disse ejendommers beskaffenhed, tror jeg, der vil være nogle, som vil blive ramt urimeligt.

Det er klart, som der er gjort opmærksom på i lovforslagets bemærkninger, at såvel amts- som sognekommunerne vil få et vist provenutab, nemlig en 15-16 mill. kr. i alt fordelt med henholdsvis 7 mill. kr. og 9 mill. kr. på amts- og sognekommunerne eller primærkommunerne, som vi nu kalder dem. Det er ikke store beløb, men de vil ramme noget uens, idet det navnlig vil være i omegnskommunernes områder, det vil blive føleligt. Jeg ved ikke, om man i problematikken omkring byrdefordelingen også har haft dette problem med i sine overvejelser, og det vil jeg gerne spørge finansministeren om.

Jeg hilser lovforslaget med tilfredshed, men vil altså gerne, at vi i et udvalg lige ser lidt nærmere på problematikken om den endelige beregning af lejeværdien af de beboelseshuse, der her er tale om.

Hauch: Det lovforslag, vi her behandler, er jo forslag til en vurderingslov, men det